

عنوان مقاله:

مروری بر ادبیات اکولوژی منظر

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 7، شماره 32 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهديه حاج غنی - دکتری کشاورزی، جهاد کشاورزی رفسنجان.

فریال احمدی - دکتری معماری منظر، دانشگاه هنر شیراز.

خلاصه مقاله:

واژه اکولوژی به مفهوم ساده به معنای مطالعه روابط متقابل بین موجودات زنده و محیط زندگی آنهاست. اکوسیستم، مجموعه موجودات زنده و محیط پیرامون آنها در یک ناحیه معین است که با روابط و تاثیر متقابل به ساختن و مبادله مواد غذایی و انرژی مشغول هستند. دانش مطالعه اکوسیستم ها را اکولوژی می نامند. به دلیل دامنه بسیار وسیع اکولوژی، این علم به عنوان یک دانش چند رشت های مورد توجه قرار می گیرد و با توجه به همین اصل علوم مختلفی مانند اکولوژی جمعیت، اکولوژی جامعه، اکولوژی اکوسیستم، اکولوژی منظر، اکولوژی شهری و اکولوژی جهانی شکل گرفته است. در دهه های اخیر با توجه به روند زوال و نابودی مناظر، پارادایم اکولوژی طراحی مطرح، و رویکرد اکولوژی منظر بیان شد. این رویکرد متاخر، به عنوان یک دانش میان رشته ای، روش های بیوفیزیکی را با رویکرد کل ینگر علوم انسانی تلفیق کرده و به دنبال ارایه واژه ها و راهکارهایی در جهت ه مزبانی و سازگاری هرچه بیشتر با سرمایه های طبیعی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی بستر است تا از این رهگذر موجبات پویایی هرچه بیشتر منظر را فراهم آورد. علی رغم اینکه بسیاری از مناظر توسط مداخلات ناسازگار انسانی مخدوش شده، اما مطالعات اکولوژیکی منظر تصویری کلی از لایه های طبیعی و فرهنگیمحیط ارایه می دهد. فلسفه اساسی در این رویکرد، در نظر گرفتن منظر به مثابه موزاییکی گسترده، شناسایی آشفتهگی های ایجادشده در روند طبیعی الگوهای ذاتی طبیعی شکل دهنده این موزاییکی، طراحی در جهت احیای الگوها از طریق ایجاد و احیای لکه ها، جریان ها، کریدورها و شبکه های اکولوژیکی است

کلمات کلیدی:

منظر، اکولوژی منظر، ساختار منظر، آشفتهگی منظر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643853>

